

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 152. An in confessione explicari possit una species divisim ab altera, si plures ejusmodi species unico actu sint contractæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

capax non fuerit, *Dicast.* à n. 239. Reliqua intelliguntur ex dictis à n. 984.

Q. 152. *An in Confessione explicari possit una species divisim ab altera, si plures ejusmodi species unico actu sint contractæ.* R. §. 1. Malè fit, si in eadem prima Confessione id fiat, quia est contra sinceritatem Confessionis, ideoque Sacerdos Confessario ignotus, qui fornicatus est, malè sic confiteretur, *sum fornicatus, Peccavi contra votum immateria gravi, Lugo & alii cum Arr. d. 35. n. 41. contra Suar., Avers. q. 10. s. 7. Dicast. d. 9. n. 170. Bosco d. 7. s. 8. n. 175.* Ratio est, quia explicat peccatum aliter, quam commiserit, nam significat se duo peccata divisim commisisse habentia singulas primarias malitias, quarum nulla sit circumstantia alterius, quod falsum est, cùm commiserit unicum habens duas malitias, quarum una est circumstantia alterius.

§. 2. Si quis sit confessus unam malitiam & 1135 oblitus alteram, tum tantum sufficiet in Confessione sequente addere hanc alteram, quando per utramque confessionem omnes malitiæ sufficienter intelligentur, v. g. si Sacerdos ille heri confitens & non reflectens se ad circumstantiam sui voti dixisset, *sui fornicatus*, satisficeret hodie dicendo, *se graviter peccasse contra votum Castitatis*, quia jam expressit utramque malitiam, & una potest sine altera intelligi. *Navar. Henr. Sanch. Bonac. Arr. n. 35. Bosco n. 170. contra Bon&spei d. 8. n. 112.* E contrà si commisisset adulterium, & non reflectens se ad circumstantiam conjugatæ, dixisset, se esse fornicatum, deberet hodie iterum repetere adulterium, nec satisficeret dicendo, intuli alicui, aut etiam conjugi gravem injuriam, quia per

neutram Confessionem intelligeretur malitia adulterii, quæ est specialis injuria facta conjugi & Sacramento Matrimonii, Aversa suprà Steph. t. 5. d. 5. n. 145. Stoz l. 1. p. 3. n. 597. Sporer n. 406. Quòd si quis furatus sit, ut se inebriaret, Lugo, Tamb. Carden. in 1. crisi d. 44. n. 131. dicunt non satisfacere hodie dicendo, furatus sum, & cras dicendo, volui me inebriare, sed debere iterum confiteri conjunctum hoc vel simili modo, furatus sum animo me inebriandi, quia alias non explicat furtum fuisse in specie gulæ, in qua tamen fuit ratione finis, ob quem factum est. Sed in hoc probabiliter contradicunt Caram. & Aversa suprà, nam speciem gulæ exprimit: quamvis autem non dicat, in quo individualiter actu voluntatis tanquam subjecto fuerit, hoc non videtur requiri, ergo cum ante expresserit speciem & numerum furti, jam autem exprimat etiam speciem & numerum gulæ, videtur totam malitiam sufficienter explicare. Videri possunt Arr. à n. 42. & Bosco à n. 164.

1136 Q. 153. An dentur peccata distincta specie inadæquatâ tantum, & quid de illis sit dicendum. R. Oviedo & Compt. De anima d. 5. l. 3. n. 5. admittunt in physicis distinctionem aliquam medianam, quæ sit major quam numerica & minor quam specifica, quam vocant specificam inadæquatam, v. g. dicunt Petrum & Bucephalum distingui specie, Petrum & Paulum numero, Petrum & Catharinam specie inadæquatâ. Cum proportione ad illam sententiam putant Caram. & alii dari in moralibus etiam peccata distincta specie tantum inadæquatâ, qualem esse dicunt blasphemiam unam in Deum & alteram